

Sygn. akt IV KK 130/21

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w sprawie H. M.

skazanego z art. 178a § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 12 kwietnia 2021 r., z urzędu kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 14 października 2020 r., sygn. akt IV Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 25 listopada 2019 r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł

- 1. pozostawić bez rozpoznania kasację obrońcy H. M. - jako niedopuszczalną z mocy prawa;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego H. M.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 25 listopada 2019 r., sygn. akt II K (...), uznał oskarżonego H. M. za winnego tego, że w dniu 12 listopada 2017 r. w miejscowości S., znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonym stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 0,50 mg/dm³ prowadził w ruchu lądowym, na drodze publicznej, pojazd mechaniczny - samochód marki O. nr rej. (...) i nie zastosował się przy tym do decyzji Starosty B. z dnia 27 marca 2012 r. (nr (...)) i z dnia 28 listopada 2012 r. (nr (...)) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kat. A i B, co

stanowi występki z art. 178a § 1 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazał go na karę grzywny w wysokości 180 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł, a na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat; natomiast w oparciu o przepis art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało zaskarżone apelacją wniesioną przez obrońcę oskarżonego, który zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a w szczególności art. 178a § 1 k.k. i

art. 180a k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k., polegającą na przyjęciu, że osk. H.M. swoim działaniem miał wyczerpać znamiona czynu opisanego w petitum wyroku,

2. obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a w szczególności art. 4 k.p.k., art. 5 § 1 i 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k.

przez jednostronną, fragmentaryczną ocenę i analizę dowodów zebranych w niniejszej sprawie i rozstrzygnięcie wątpliwości na niekorzyść osk. H. M. przez nieujawnienie całokształtu materiału dowodowego, czyli wszystkich dowodów zalegających w aktach sprawy, a w szczególności nie przeprowadzenie dowodu z monitoringu znajdującego się w KPP P.

Wyrokiem z dnia 14 października 2020 r., sygn. akt IV Ka (...), Sąd Okręgowy w K. po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu I instancji.

Obecnie kasację w tej sprawie wniósł obrońca H. M. zarzucając zaskarżonemu wyrokowi sądu odwoławczego:

- rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego, a szczególności art. 178a § 1 k.k. i art. 180a k.k. polegające na wyrażeniu błędnego poglądu w zakresie utrzymania błędnej kwalifikacji prawnej czynu

zarzucanego i przypisanego skazanemu H. M. dotyczącego kierowania pojazdem marki O. stanowiącym własność świadka R. K., pomimo że skazany krytycznego dnia nie wykonywał żadnych czynności związanych bezpośrednio z ruchem pojazdu, gdyż nie miał do samochodu kluczyków do stacyjki w chwili dokonywania kontroli drogowej, samochód marki O. był unieruchomiony, był zamknięty, a skazany nie przebywał w samochodzie, bowiem jak sam zeznał w postępowaniu odwoławczym samochód wówczas prowadził świadek R. K., będąc w stanie nietrzeźwości i dlatego wyszedł z samochodu z psami, aby uniknąć kontroli drogowej i więcej już nie powrócił.

W konkluzji autor kasacji, działając na podstawie art. 537§1 i 2 k.p.k. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 14 października 2020 roku sygn. akt IV Ka (...) i przekazanie sprawy wymienionemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator w odpowiedzi na kasację obrońcy wniósł o uznanie jej za oczywiście bezzasadną.

Zarządzeniem upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 stycznia 2021 r., przedmiotowa kasacja została przyjęta, a następnie przekazano ją Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Już wstępna kontrola tego ostatniego zarządzenia o przyjęciu kasacji, odniesiona do treści prawomocnego wyroku skazującego H. M. na karę grzywny i wymierzającego środek karny, prowadzi do wniosku, że kasacja w niniejszej sprawie nie powinna zostać w ogóle przyjęta albowiem jest ona niedopuszczalna z mocy ustawy. Stosownie bowiem do dyspozycji art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przy czym ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionych z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz pochodzących od podmiotów wskazanych w art. 521 k.p.k.

Skoro zatem w niniejszej sprawie wymierzono H. M. karę grzywny oraz orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, a kasacja wniesiona na jego korzyść – sporządzona przez jego obrońcę – nie zarzuca uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., to należało uznać, że jest ona niedopuszczalna z mocy samego prawa, a wobec bezzasadnego jej przyjęcia – pozostawić ją bez rozpoznania.

Konsekwencją takiego rozstrzygnięcia było obciążenie skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego (art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 k.p.k. w zw. z art. 636 k.p.k. w zw. z art. 430 k.p.k.).

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.